

Зарадваха се ученицитѣ.

„И това като рече, показа имъ
ржцетѣ и ребрата си. И зарадваха
се ученицитѣ, като видѣха Господа.“*

Въ прочетената глава има редъ важни положения, които сж свързани въ едно цѣло. Смыслътъ на живота седи въ цѣлото. Частитѣ на каква и да е величина сж изразъ на цѣлото. Следователно, животътъ на частитѣ зависи отъ живота на цѣлото. Това е важно положение, което трѣбва добре да се схване, за да се осмисли цѣлокупния животъ. Ако животътъ на съвременнитѣ хора се е обезсмыслилъ, то е по единствената причина, че тѣ искатъ да живѣятъ извънъ цѣлото, което е невъзможно. Ако човѣкъ се откаже отъ цѣлото, което представя реалността или разумността въ живота, той неизбѣжно ще дойде до положението, въ което се намиратъ съвременнитѣ общества. Днесъ всички учени и философи, поети и музиканти, художници и артисти, всички считатъ обществото за идеалъ, за нѣкакво божество. Ето защо, всички искатъ да иматъ доброто мнение на обществото, а ние виждаме, че отъ каквито индивиди да е съставено това общество, то има свои дефекти, свои недостатѣци. Кажете, на примѣръ, можете ли да прекарате съ единъ човѣкъ отъ това общество 20 години на едно мѣсто, бѣзъ да се скарате, или да си кажете една лоша дума? Значи, хората, които съставятъ обществото, не сж светии, вследствие на което не трѣбва да се боготворятъ. Идеята, че обществото трѣбва да се зачита, е права. Обществото е изразъ на високо съзнание. Когато нѣкой човѣкъ излиза отъ името на известно общество, той мисли, чувствува и действува по-високо, отколкото, ако би се проявилъ отъ свое име. За примѣръ, отъ името на нѣкое общество той може да постѣпи справедливо, безъ да обича правдата. Защо? Нѣщо го заставя да постѣпи така. Казвате: Какъ е възможно разуменъ човѣкъ да постѣпва подъ нѣчие давление? Ако дадете наклонъ на водата, и бистра, и мѣтна да е тя, и дветѣ води ще вървятъ въ едно направление, и каквото срещнатъ на пътя си, ще постѣ-

*) Иоана 20 : 20.